

saiwad, kui nad mõnest asjast wahest teadust saada tahtsiwad poja kodu-oleku ajal.

Ta ütles, nagu ta linnas oli kuulnud: „Mis teie, talu inimesed, wõite minu asjast aru saada! Ega teie ei ole midagi õppinud!“

Seda pean aga ütleva, asi läks tal koolis väga ilusaste korda. Klassist klassi tõusis nüüdne Martin ühte puhku. Baroni proua kuulas liina tülles kooli-herrade käest järele, kuda Martin õpib. Need ei teadnud muud kui kiitust tema üle kõneleda. Selle pärast ei tõmmanud ka proua oma aitajat kät mitte temast ära, waid laskis teda edasi õpida.

Et proua oli kuulnud, Martinil ka laulu ja musika annet olewat, laskis ta talle ka flaweri tunnid anda. Ka ses asjas läks lugu väga ilusaste edasi, et lust oli näha. Peagi oli ta õige hääks mängijaks saanud.

See tegi talle mitmed suuremate ja jõukamate perekondade uksed lahti, sest et ta ilusti ette mõistis mängida ja laulda. Teda kutsuti sagedaste pidude pääle, ja keegi ei tunnud ega arwanud enam, et Martin V. ka üks kord karjapois wõinud olla. Pääle selle teab lugeja juba, et ta ka keha ja näo poolest ilus noor mees oli; kes siis iga kord tema sugu järele küsis! Saksa keelt rääkis ta nagu sündin'd Sakslane ehk weel paremine ja õigemine, sest et ta teda keele-õpetuse põhja pääl oli õppinud. —

Ka baron Ritteri tütar Ella oli wahel ajal siina-samasse liina kooli toodud. Ka temaga läks õppimises asi üsna lõbusaste, ja ta mängis muude asjade kõrwal ka ilusaste flawerit.

Martin oli uulitsal mõni kord Ella wastastikku juhtunud ja esimesel korral teda ära tunnud, ehk küll nad kaua aega teine teist ei olnud näha saanud. Ta teretas peenik'seste ja wõttis mütsi pääst ära. Muidu ei saanud nad teine teisega kokku. Ella oli juba kenaks ja jumelaks preiliks kasunud. Ta oli esite kodu koolipreili juhatusel all olnud ja siis liina tulnud weel suuremat õppust soama.

Martin oli gymnasi-kooli esimesesse klassi jõudnud. Juhtus nüüd, et üks suurt sugu mees linnas pidu tegi. Martin oli sääl tuttaw, ja teda kutsuti ka siina. Sündis aga ka, et Ella pidumajasse tuli, kuhu teda wõderaks palutud.

Noori herrasid ja preiliseid oli rohkesti, sest tantsu pidi algama. Et Martin teaduse järele häa mängija oli, ja et tellitud mängija weel sääl ei olnud, paluti teda polka mängida, mis ta ka häa meelega tegi.

Ella tundis teda warsti ära, ja tal nähti häa meel olewat, et Martin nii hästi mängida mõistis. Pidul tantsu juures ja juttu ajades saiwad nad teine teisega üsna tuttawaks, ja Ella pani ikka enam imeks, et Martinist niisugune tark ja ilus pois saanud. Peagi tõusis tal lust Martiniga ühes flawerit mängima hakata. Ta teadis teha, et Martin tema sugulaste majasse kutsutud sai, kus tema korteris oli. Sääl tegi Martin ennast peagi üheks wõderaks, kelle tulemist armsamalt nähti kui minemist.

Ta mängis sagedaste Ella nelja käega flawerit, mis üsna ilus kuulata oli. Selle tarwis läks ta nii sagedaste, kui tal aega juhtus, siina. Rõõm